

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Nu er det ikke, fordi jeg er uddannet i at kommentere annoncer, det er ikke min faglige baggrund, men jeg vil kaste mig ud i det alligevel. Jeg synes faktisk ikke, det er nogen god annonce. Jeg synes, der skulle have stået, at der var tre vindere og ikke kun to. For den tredje vinder er jo staten og samfundet, og det er derfor, vi har indført ordningen. Det er jo netop, fordi vi mener, at samfundet har en gevinst ved, at vi får udbredt f.eks. den her bredbåndsordning.

Derfor vil jeg da sige om TDC-annoncen, at jeg synes, den er lidt sparsom med oplysningerne, for den kunne netop godt have præciseret: Ja, der er to vindere, men der er faktisk også en tredje, nemlig det offentlige, samfundet.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg var lige ved at være bange for, at hr. Morten Homann havde overtaget mit spørgsmål, men eftersom hr. Peter Christensen ikke svarede på det, kan jeg jo selv tage det en gang til.

På side 12 i rapporten fra embedsmandsudvalget står der, at man skønner, at den nuværende brug af disse ydelser koster i størrelsesordenen ca. 1 mia. kr. om året. Man siger så, at man med det, der tegner sig, må forvente en forøgelse af det her omfang svarende til en fire-femdobling. Og så siger man, og det er på side 12, at skatteudgifter af denne størrelse vil belaste finanspolitikens holdbarhed i relation til 2010-planen.

Kl. 14.25

På den baggrund vil jeg gerne spørge, hvad Venstres ordfører mener med, at man vil følge udviklingen, og at man vil afgive rapporter osv., når vi samtidig kan konstatere, at skatteministeren siger, at eventuelle indgreb ikke må være i strid med skattestoppet.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg må sige, at der ikke står noget på side 12, som jeg finder særlig overraskende. Deri ligger ikke en kritik af selve rapporten, men for mig er det sådan lidt en selvfølge, at en selvfølge forstået på den måde, at hvis det er sådan, at der et større antal mennesker, der benytter ordningen, er udgiften forbundet dermed alt andet lige også større. Det er vist nærmest logik. Det svarer vel til, at hvis man vurderede, at der kom flere syge mennesker, ville trækket på

sundhedsudgifterne også stige. Det er også logik.

Der, hvor det bliver lidt mere usikkert, er selvfølgelig, når man skal til at gætte på, hvor stort det ekstratræk bliver. Det siger rapporten ingenting om. Man antager og siger, at hvis nu tallet havde været 100.000, 200.000, hvad ved jeg, så er udgiften dermed også det større. Så derfor mener jeg ikke, at det i sig selv bringer nogen ekstraovervejelser ind i debatten.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg synes, det er helt mageløst, som Venstres ordfører er i stand til overhovedet ikke at svare på, hvad der bliver spurgt om.

Når der står her på side 12, at skatteudgifter i denne størrelsesorden vil belaste finanspolitikens holdbarhed, det vil sige, at det truer selve grundlaget for den økonomiske politik, så var det, jeg spurgte: Hvad betyder det så, at man i det forslag til vedtagelse, man er kommet med, og i den ordførertale, Venstres ordfører netop har holdt, siger, at man vil følge udviklingen, at man vil rapportere osv., når skatteministeren samtidig siger, at eventuelle indgreb ikke må være i strid med skattestoppet, altså at man ikke kan foretage sig noget i forhold til det her, og at det altså truer den økonomiske holdbarhed for politikken i det her land? Hvad vil man gøre ved det?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg har set, at samarbejdet mellem Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre er meget tæt for tiden, og jeg går også ud fra, at det er grunden til, at Socialdemokratiet er ved at vende lidt tilbage på sporet i forhold til at have nogle varme følelser for og en stor fokus på 2010-målsætningen, for jeg havde ellers forstået, at man ikke ville holde fast i den.

Men det skal regeringen – der er jeg fuldstændig enig med den socialdemokratiske ordfører – regeringen skal holde fast i 2010-målsætningen. Og det er jo fuldstændig klart, at hvis man bruger flere penge end beregnet og man ikke agerer ud fra det, vil det også berøre de økonomiske resultater år efter år, også i 2010. Det er sådan set det, der bliver sagt, og det er jeg ikke uenig i.

Men det, Socialdemokratiet kan være helt forsikret om, er, at vi vil holde fast i 2010-målsætningen, og hvis det betyder, at der skal ageres